

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 275/2014
03.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђене Б.Ц.Љ., због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 135. став 4. у вези члана 126. став 3. у вези става 1. КЗ РС, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђене Б.Ц.Љ., адвоката М.В., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр.6175/12 од 05.12.2013. године и Првог основног суда у Београду К бр.6206/10 од 05.04.2012. године, у седници већа одржаној дана 03.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђене Б.Ц.Љ., поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 бр.6175/12 од 05.12.2013. године и Првог основног суда у Београду К бр.6206/10 од 05.04.2012. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К бр.6206/10 од 05.04.2012. године окривљена Б.Ц.Љ. оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 135. став 4. у вези члана 126. став 3. у вези става 1. КЗ РС за које јој је изречена условна осуда, којом јој је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна неће извршити уколико окривљена за време проверавања у трајању од 4 године не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом на основу члана 206. став 2. ЗКП оштећени К.М. је за остваривање имовинско правног захтева према окривљеној упућен на парнични поступак, а на основу члана 196. став 1. ЗКП обавезана је окривљена Б.Ц.Љ., да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 163.300,00 динара као и паушал у износу од 10.000,00 динара а оштећеном К.М. на име заступања од стране адвоката М.Б. износ од 158.125,00 динара, у року је једног месеца под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.6175/12 од 05.12.2013. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Првог

основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљене Љ.Б.Ц. па је пресуда Првог основног суда у Београду К бр.6206/10 од 05.04.2012. године потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђене Љ.Б.Ц., адвокат М.В., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и става 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће у целини преиначити првостепену и другостепену пресуду и осуђену ослободити од оптужбе или пресуду којом ће укинути другостепену пресуду и предмет вратити другостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђене Б.Ц.Љ. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Љ.Б.Ц. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП као основ подношења захтева наведена је повреда закона, из члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП, док из образложења произилази да бранилац осуђене захтевом оспорава чињеничне закључке првостепеног и другостепеног суда.

Наведена повреда међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама не представља законски разлог за подношење наведеног ванредног правног лека, захтев је одбачен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Љ.Б.Ц.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**